Autor Guste Santini
Subota, 15 Lipanj 2002 09:59

Hrvatska je uspjela na Svjetskom prvenstvu iako se nije plasirala u drugo kolo. Nije ni mogla. Nogometanje za ljubitelje nogometa puno je više od razanode. Oni koji, pak, ne vole nogomet ignoriraju ga i čude se što je u tome toliko važno i lijepo. Jasno, i jedni i drugi su u pravu. Osobno sam nekada bio vrlo velik ljubitelj i poklonik nogometa. Danas to nisam. Usprkos svemu i ja sam na dan Svetog Ante buljio u televizor. Nervirao sam se. Ipak, uspio sam zapisati što je moje društvo kazivalo tokom utakvmice. Po završetku utakmice društvo se kao masa – koja je prethodno imala kriterij okupljanja, a kriterij nije bio nogomet – raspala. Tome više nije bilo lijeka. Ipak je nogomet više od igre.

Sve je počelo odlaskom na o. Šoltu gdje smo obišli nvo turističko naselje - Nečujam. Vjerojatno se radi o najvećem građevinskom poduhvatu u zemlji. Nije to samo nekoliko ampartmana to je naselje u kojem će u jednom turnusu ljetovati oko 2000 turista. Odista impresivan projekt u uvjetima kada je sve tako crno. Čak i ove vručine nerviraju, jer su tako naglo došle, i tako smo snažno izloženi okrutnom suncu. Što ti je, dragi čitaoče, entropija sistema. Ubrzanje vremena pokazuje svakim danom sve veću snagu i njegovi su «ugrizi» svakim danom sve bolniji.

Da nastavim. Gospodin Brkić i Osiguranje Zagreb u osobi gospođe Petre Tarle «komponirali» su navedeni projekt i stvar je krenula u vrijeme kada se to nije smatralo kao nešto - tako - značajno. Kao što obično i biva, vizionari idu ispred vremena i projekt Nečujam je dio tog i takvog scenarija.

Utakmica je počela vrlo optimističkim prognozama (poput naših predviđanja u privredi što će se dogoditi – sutra). Nisu bile rijetke prognoze i o «pet razlike». Gotovo su svi govorili da «nema šanse» da se ne plasiramo.

17 minuta Tomas i Bokšić – kakav pas tako se to ne radi (Dinko)
20 minuta Mi bi najprije trebali dobiti gol da počnemo igrati (Brkić)
25 minuta Nema ništa – izgubili smo (započinje rezignirano Pezo)
26 minuta Bar da bude slobodnjak; Robi treba ući (Dinko)
33 minuta Koncept na nivou Meksika (iz publike)
39 minuta Načeli smo ih (iz publike)
40 minuta Tomasa treba van iz igre i u igru uvesti Vugrinca (Dinko) i Prosinečkog (dodaje Brkić)
42 minuta Osnovna slabost vezna linija (započinje Pezo), tu bi Šuker mogao pomoći (završavaju Pezo i Dinko – u jedan glas), itd…..

Danas je sve poznato Hrvatska ide kući i nacija će čekati četiri godine da bi se ponovno nervirala, jasno, ukoliko se uspijemo plasirati u kvalifikacijama.

Naša privreda je vrlo slična rezultatima u nogometu. Tu i tamo se pojavi grupa, pojedinac, tvrtka itd., koji naprave rezultat i tada prema tom rezultatu cjenimo cjelokupni sistem; slično kao pobjedu nad talijanima. Nikako nećemo da prihvatimo da je ekces ekces i da ga ne treba odrediti za kriterij ocjene i procjene.

Očito je da naša reprezentacija nije imala koncepcije (prepoznatljivost) igre. Očito je da naša

reprezentacija nije definirala strategije prema pojedinim protivnicima i da stoga nije ni mogla, osim «emotivno», reagirati kao što se je to dogodilo u susretu s talijanima. Taktika je bila strana čak (i) kao pojam našoj momčadi što se najbolje može isčitati iz izjava nogometaša ali i selektora (to vam dođe kao Predsjednik vlade). Naprosto su se ignorirale slabosti protivnika. Oprativnog plana i zadataka nije bilo (izostanak koncepcije, strategije i taktike su raglog tome – napomena G.S.) što se je vidjelo iz nedovoljne povezanosti i «rupa» koje su se pojavljivale u našim redovima. Vrijednost pojedinaca je neupitna ali je vrlo upitna vrijednost momčadi. To vam je, dragi čitaoče, odnos dijela i cjeline i odnos jedinke prema mreži; kako u životu, privredi, društvu tako i u nogometu.

Zaključujem napravili smo veći rezultat nego što je bilo za očekivati. I nije istina da nismo imali sreće. Samo sreća u ovoj priči nije dostatna za rezultat koji nas je zadovoljio. Nije moguće ponoviti Francusku jer pored sreće koju smo i tada imali imali smo i svoju igru. I bez obzira što trener Blažević nikada nije bio moj izbor moram priznati da je taj čovjek imao koncepciju i strategiju, te taktiku i operativnu politiku.